

Ο επικήδειος λόγος του Μητροπολίτη Δράμας στον Σμηναγό Ευστάθιο Τσιτλακίδη

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δράμας](#)

Βουβός ο πόνος της οικογένειας, συγγενών, συναδέλφων και όλων όσων αποχαιρέτησαν τον κυβερνήτη του μοιραίου Phantom, που κατέπεσε ανοιχτά της Ανδραβίδας, Ευστάθιου Τσιτλακίδη, κατά την Εξόδιο Ακολουθία που τελέστηκε χθες , στη γενέτειρά του, στο ορεινό χωριό Γρανίτης της Δράμας. “Ο δικός μας Ευστάθιος” είπε μεταξύ άλλων στον επικήδειο λόγο του ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος, “ο λεβέντης με την παλικάρισία τόλμη, ο πατριώτης στην διακινδύνευση της αυτοθυσίας, «μεταδημότευσε» στους ουρανούς, αφήνοντας στην κοινωνία μας παράδειγμα ηρωικής ζωντάνιας και

παλικάριςιας λεβεντιάς”.

Ο επικήδειος λόγος του Μητροπολίτη Δράμας κ. Δωρόθεου

Ἐξοχοτάτη κυρία Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Ἐξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ,

σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα περιμένουμε τήν ἐπίσημη παρουσία Σας. Και ποιός νά περίμενε, πενθηφόρο τήν ὑψηλή τιμή «στα λαμπρά παλικάρια», κατά τή φράση τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ (Στήν καταστροφή τῶν Ψαρῶν, 1825)!

Δύο ἥρωες-δύο σύμβολα. Ὁ ἓνας ἀπό τή νότια Ἑλλάδα μέ τό δικό της ἐπετειακό 1821. Ὁ ἄλλος ἀπό τή βόρεια Ἑλλάδα, ὅπου ἡ ματωμένη ἐλευθερία ἄργησε νά ἀπλωθεῖ. Πάντως, εἴτε ἐκεῖ, εἴτε ἐδῶ (στό Γρανίτη τῆς Δράμας), εἴτε ἀνοικτά τῆς Ἀνδραβίδας εἴτε σέ κάθε νησάκι μας, ἡ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ λεβεντιά δίχως συλλογισμούς, αὐτοθυσία δίχως ὅρια.

Συντετριμμένοι γονεῖς καί παραπονεμένοι οἰκεῖοι καί προσφιλεῖς,

οἱ συντοπίτες τοῦ Εὐσταθίου καί ἡ συμπενθοῦσα σύναξη,

ἔσβησε ἀπό γῆς ὁ λεβεντογιός σμηναγός-κυβερνήτης, ὁ ἄνθρωπός μας, καί δέν τολμοῦμε νά τό φαντασθοῦμε πῶς ἔγινε.

Ὅμως ὅλοι ἐμεῖς αὐτήν τήν ὥρα ἤρθαμε γιά νά ἀποτολμήσουμε μίαν ἄλλη πτήση,

νά τόν συνοδεύσουμε ὄχι στά ἐνδεχόμενα μεταξύ βίου καί βιαίου θανάτου. Ἦρθαμε νά τόν συντροφεύσουμε μέ τόν καημό τῆς καρδιάς μας καί τήν πίστη τῆς ψυχῆς μας στά ἐπέκεινα τοῦ βίου, στήν μεταβίωση τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Ἀπό τήν πρώτη ὥρα πού βαπτισθήκαμε, ὁμολογοῦμε ὅλοι τήν προσδοκία μας γιά τήν “ἀνάστασιν (τῶν) νεκρῶν καί (τήν) ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

Ὅμως, μέ τίς ὀριακές ἐπιλογές μεταξύ λεβεντιάς καί θυσίας τοῦ Εὐσταθίου, εἰδικά οἱ γονεῖς καί οἱ οἰκεῖοι νιώθατε πιό ἐγγύτερα τό τέλος του (στό ἀσυνείδητο τῆς ὑπαρξῆς σας). Καί παλεύατε νά ἀπωθήσετε τήν ἀπεγνωσμένη σκέψη μέ φερέλπιδα ὄνειρα, μέ τήν προσδοκία νά μήν ἀναμετρηθεῖ ποτέ του πρόωρα μέ τοῦτον τόν σκληρότατο ἄφευκτο θάνατο.

Καί ἡ σκοτοδίνη σας γίνεται πιό ὀδυνηρή καί καταμελαίνει τό “εἶναί” σας, μέ τήν ἀπελπισμένη σκέψη τῆς ὀριστικῆς ἀπουσίας τοῦ ἀγαπημένου ἀπό ἀνάμεσά σας.

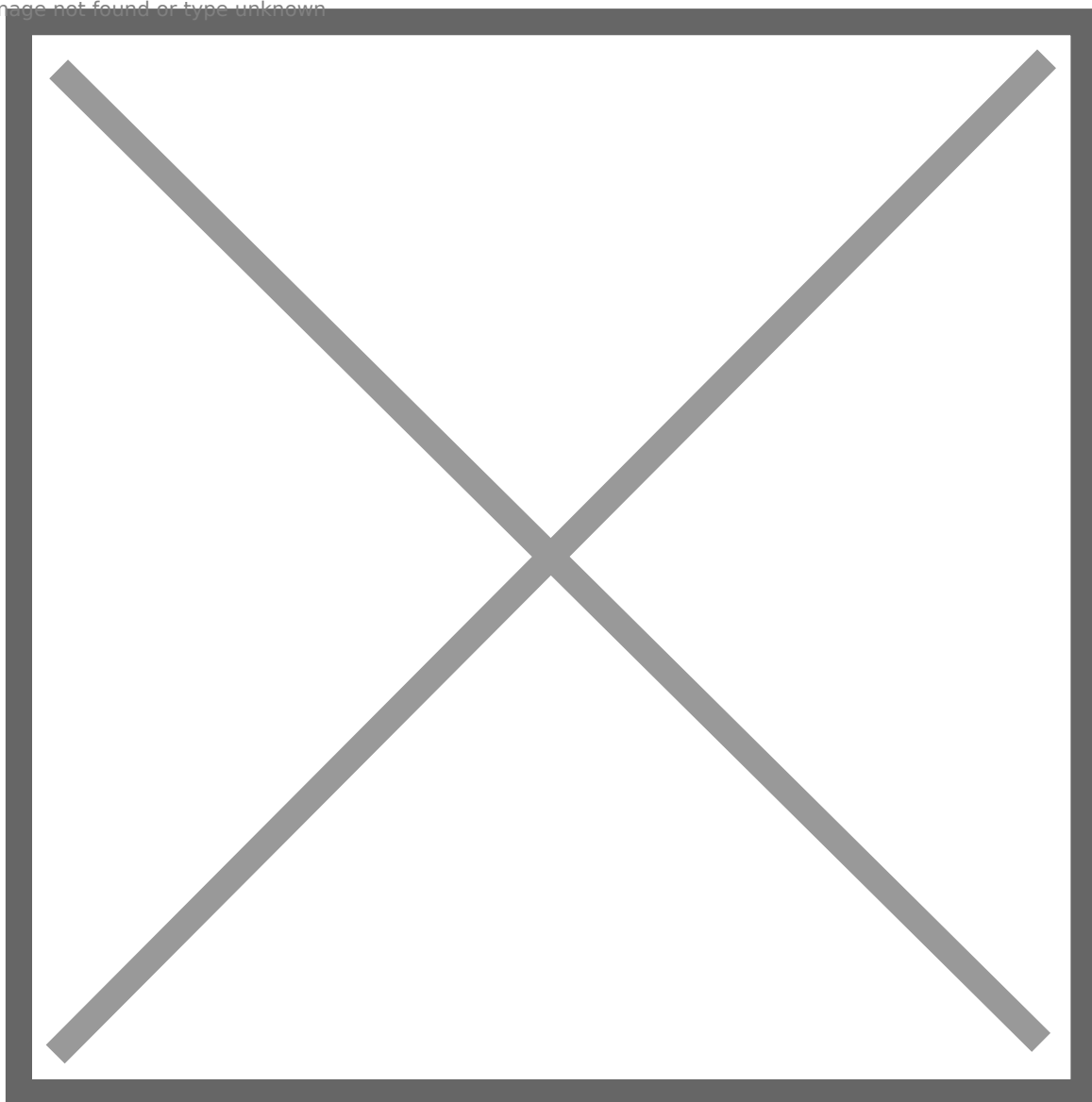
Ἀλλά δέν χάθηκε ἡ ἐλπίδα καί ἡ παρηγοριά.

Ὑψῶστε “τό ὄμμα τῆς καρδιάς σας” πρῶτα στήν ἄφευκτη ὁδύνη τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ μας κάτω ἀπό τό σταυρό τῆς ἔσχατης ταπεινώσεώς Του. Χθές καί σήμερα στίς ἐκκλησιές ἀκούσαμε μιά φράση-κλειδί γιά τήν Θεοτόκο Μητέρα τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ καί Μητέρα τῆς σωτηρίας μας. Τῆς εἶπε ὁ ὑπέργηρος Συμέων: «Καί σοῦ τήν ψυχήν διελεύσεται ρομφαία (δίκοπο μαχαίρι)» (Λουκ. β´, 35). Ὅχι θλίψη, ἀλλά μιά ρομφαία στά κατάστηθα! Ὁ γηραιός θεοδόχος-προφήτης ἔζησε πάρα πολλά χρόνια, μέχρι νά συναντηθεῖ μέ τό σαρκωμένο Σωτήρα καί Θεό. Ἡ Παναγία ὅμως ἔζησε πάρα πολύ λιγότερα χρόνια, καί εἶδε τόν Υἱό καί Θεό της στήν ἔσχατη ταπείνωση τῆς σταύρωσης καί τοῦ ἐκούσιου θανάτου. Ἡ Παναγία μας ἄς στέκεται παρηγοριά σας.

Κι ἐσεῖς, «ἄς εἴστε παρηγοριά ὁ ἓνας γιά τόν ἄλλο· μήν κάνετε πιό φοβερή τή συμφορά, ἀφήνοντας τόν ἑαυτό σας νά λειώνει ἀπό τή λύπη», ἔγραφε ὁ Μέγας Βασίλειος στόν παιδικό του φίλο Νεκτάριο, ἀνώτερο ἀξιωματοῦχο, καί στή γυναίκα του, πού ἔχασαν ἀνέλπιστα τό γιό τους (Μ. Βασίλειος, ἐπιστολή 6η, πρὸς τήν ὁμόζυγον Νεκταρίου παραμυθητική).

Ἐσεῖς κρατηθεῖτε ἀπό τήν ἀληθινή μας πίστη στόν Κύριο τοῦ σταυροῦ, τοῦ ἐκούσιου θανάτου καί τῆς ἀναστάσεως. Ἀπό Αὐτόν ἔχουμε τή βεβαιότητα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως.

Image not found or type unknown

Καί ὁ δικός μας Εὐστάθιος, ὁ λεβέντης μέ τήν παλικάρῖσια τόλμη, ὁ πατριώτης στήν διακινδύνευση τῆς αὐτοθυσίας, «μεταδημότευσε» στούς οὐρανούς.

Ἀφήνοντας στήν κοινωνία μας παράδειγμα ἡρωϊκῆς ζωντάνιας καί παλικάρῖσιας λεβεντιᾶς.

Ὁ Δημιουργός τῆς ὑπαρξῆς μας, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, ὁ Θεός τῆς προσδοκώμενης κοινῆς ἀνάστασης ἄς ἀνασώσει τίς ψυχικές σας ἀντοχές μέ τήν παρηγοριά τῆς θείας χάρης Του. Κι ἄς ἀναπαύει τόν ἡρωϊκό σας γιό τόν Εὐστάθιο στήν αἰώνια χαρμολύπη τῆς παρουσίας Του.

Ἡ ἡρωϊκή του μορφή θά ἀναδεύει συνεχῶς τά λειτουργικά μας μνημόσυνα.

Ἐπίσκοπος καί κληρικοί ἐδῶ, στήν ἡρωϊκή καί μαρτυρική Μητρόπολη Δράμας, θά συναντώμεθα μ' ἐκεῖνον πού ἔφυγε, ἀλλά ζεῖ στήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ, καί μέ

σᾶς πού πονᾶτε, γιά νά κρατηθεῖτε ἀπό τήν παραμυθία τῆς δυνατῆς πίστεως καί τῆς αἰώνιας συνάντησης.

Ἐξοχοτάτη κυρία Πρόεδρε καί ἐξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀνθρώπινη εὐαισθησία σας καί τήν ὑψηλή παρουσία τήν δική σας, ἐπικεφαλῆς ὅλης τῆς θεσμικῆς συνοδείας σας, σ' αὐτό τό μεγάλο μας πένθος.

Ὁ Κύριος καί Θεός μας, ἡ Χώρα τῶν Ζώντων, ἄς δεχθεῖ στή Βασιλεία Του τά λαμπρά παληκάρια μας Εὐστάθιο καί Μάριο-Μιχαήλ.

Αἰωνία τους ἡ μνήμη.

Διαβάστε ἐπίσης:

[Το “ύστατο χαίρε” στον Σμηναγό Ευστάθιο Τσιτλακίδη](#)